

[Erhard Jakobsen.]

ninger, som de ikke havde før? Ser ministeren en opgave for Danmarks radio i det? Det er det, jeg i hvert fald gerne vil være med til at sætte en stopklods for. Jeg anerkender ikke, at der er folk i Danmarks radio, der har evner eller bemyndigelse til at opdrage nogen som helst af os andre.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen): Må jeg sige til hr. Johan Philipsen, at det er min opfattelse, at vi må have løst problemet f. eks. i forbindelse med danske i udlandet, søfolk og andre. Man må kunne tappe udsendelser fra Danmarks radio og sende dem ud på kassetter. Det er et spørgsmål om ophavsret, og det må løses i forbindelse med ophavsretloven og også, hvis vi kan, med den nye radiospretningslov. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man skal kunne bruge denne mulighed, men vi skal altså have en lovændring.

Så vil jeg blot sige, at hr. Stæhr Johansen kunne have sparet sig sin indignation, for jeg har skam slet ikke talt om kaotiske forhold i forbindelse med reklame. De er slet ikke kaotiske. Det er særdeles vel tilrettelagt og dynamisk gennemført, når man har den slags. Der er nemlig et helt klart profitmotiv i den slags. Men det, jeg talte om, var, at man i forholdet til kabel-tv måtte sørge for, at udviklingen ikke overrumplede os, men at vi nu sørgede for at få en fornuftig samfundsstyring af den. Jeg er da meget glad for den lidt indirekte sammenligning med landsfaderen. Det er ikke rigtig min stil, men jeg ved godt, at Frederik VI betyder meget for Frederiksberg, dér hviler hans ånd jo stadig væk. Jeg vil gerne sige, at det, jeg siger her om min holdning til reklame, er absolut ikke en vi-form i den forstand, at det er den kongelige landsfaders ånd. Nej, det er et udtryk for, hvad socialdemokratiet gennem sit kulturudvalg, gennem sin hovedbestyrelse, gennem sin kongres er enig om. Det er en klar stillingtagen til problemerne fra et parti, og det kan vel ikke siges at være en enkelt persons indstilling til disse ting.

Så skal jeg blot sige til hr. Erhard Jakobsen, at ser man på Danmarks radios udsendelser over en periode, mener jeg vitterligt, at Danmarks radio er et klart udtryk for det mønster, der findes her i landet. Nu ved jeg

ikke, hvorfor man skal bruge udtrykket at propagandere for nye holdningsmønstre, men jeg synes, det ville være helt utænkeligt, at Danmarks radio ikke også bragte oplysning om nye holdningsmønstre, så folk kunne tage stilling til dem. Der er ikke tale om propaganda, der er tale om oplysning.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen: Jeg mener, vi skal veje tingene mod hinanden, når vi skal vurdere repræsentantskab i de af ministeren foreslåede udvalg. Jeg har den indvending imod ministerens regionale programudvalg, at de er udpeget af amtsrådene; jeg er bange for, at de bliver for lukkede. Men lad os se, om man kan finde en løsning, der følger de intentioner, der ligger i begge synspunkterne.

Må jeg gøre den bemærkning på basis af den debat, der har været ført, og hvor hr. Erhard Jakobsen har været med — ikke for at blande mig i den, jeg deler ikke hans synspunkter — at der i selve den polarisering, der finder sted igennem det, vi her præsenteres for, ligger en stærk tilkendegivelse af, at vi virkelig har brug for organer, hvor denne debat kan føres, så der kan ske en, skal vi sige formidling af opfattelser, for vi kan ikke være tjent med, at vi på denne måde på dette område i den grad taler os væk fra hinanden. Jeg tror, vi kan finde løsninger, der på en helt anden måde, end vi forestiller os, er tilfredsstillende, og nu kommer så alle de nye muligheder, der åbner op for en individualisering af disse ting, og som måske gør den debat, vi her fører om Danmarks radio og tv, til noget, der snart kan blive af en fortidig karakter.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Jeg vil lige sige til ministeren, at jeg er aldrig bange for at bruge stærke udtryk, men så er jeg også helt sikker på, at jeg ved, hvad jeg taler om. Jeg har lyttet mere radio i 3 måneder, end nok de fleste medlemmer her i salen nogen sinde kommer til, og de skal ikke misunde mig. Jeg har måttet gennemgå 50 båndudsendelser, det drejer sig om 40 timers radioaflytning, formentlig af alle mulige forskellige arter. Der er i mange tilfælde tale om ren og skær propaganda, og det vil blive bevist over for radiatorådet, materialet bliver frem-